

MAGAZÍN PRAŽSKÉ TEPLÁRENSKÉ A.S.

3/2020

Leoš Válka

**MÍSTO
LOFTOVÝCH
BYTŮ JSEM
POSTAVIL DOX**

Máte kvalifikaci se zaměřením strojní či elektro?

Tak právě pro vás máme nyní zajímavé pracovní nabídky.

ELEKTRIKÁŘ, ZÁMEČNÍK, TOPIČ

Zajistíme vám trvalé a perspektivní zaměstnání a mnoho dalších výhod!

- o 30 minut kratší pracovní dobu (7,5 hod. denně)
- delší dovolenou hned po nástupu
- 13. mzdu v létě na dovolenou a 14. na Vánoce
- denně stravenku v hodnotě 100 Kč
- 6 600 Kč v poukázkách na sport, dovolenou, kulturu a péči o zdraví
- 15 000 Kč ročně na penzijní a životní pojištění
- vstupy do aquacentra za super cenu
- levné masáže přímo v sídle zaměstnavatele
- očkování proti vybraným chorobám a vitamínovou prevenci

Více informací a nabídku všech pracovních pozic najdete na www.ptas.jobs.cz nebo volejte na tel. 266 752 154. Rádi vám sdělíme více.

Vážené čtenářky a čtenáři,

blíží se začátek letošní topné sezóny, dny se krátí na úkor delších nocí, doba Dušiček a Halloweenu klepe na dveře. Podzimní atmosféra, která na nás dýchá svojí nepopíratelnou romantikou, se táhne i novým číslem časopisu HOT, které právě držíte v ruce.

Osobností čísla je Leoš Válka, neúnnavný mecenáš české kultury a zakladatel Centra současného umění DOX v Holešovicích, které je součástí naší teplárenské soustavy. Život pana Války je inspirující sám o sobě a jeho DOX vzbuzuje obdiv českých i zahraničních návštěvníků. Jestli jste o holešovickém centru současného umění zatím jen slyšeli, neváhejte ho navštívit. Nabízí zajímavý program a expozice s přesahem z kulturního do občanského života. Navíc se tam i výborně najíte, k čemuž doporučujeme tamější bistro DOX+. Nezapomeňte se tam podívat i do dřevěné vzducholodi Gulliver, která jakoby náhodou zrovna přistála na střeše celého komplexu DOX. Budou z ní nadšené i vaše děti.

Určitě nelze přehlédnout naši kampaň za čistou Prahu. Na následujících stránkách vám o ní povyprávíme v širším kontextu. Tak jako jsou tepny důležité pro lidské tělo, je naše teplárenská soustava důležitá pro Prahu.

A věděli jste, že Pražská teplárenská zaměstnává na zajímavých technických pozicích i ženy? Jednu z nich, Michaelu Markovičovou, vám také v tomto čísle představujeme. Ani tentokrát se nezapomeneme pochlubit novými přírůstky do teplárenské soustavy, z nichž určitě nejzajímavější je studentská rezidence The Fizz. A když už jsme u těch estetických staveb, na mnoha sídlištích oživuje naše výměňkové stanice známý graffiti umělec Tomáš Jelínek. Také o něm a jeho umění se dočtete dále v časopise.

Hledáte dobrodružství pro celou rodinu a chcete zažít něco strašidelného? Neváhejte a podívejte se s námi po českých hradech, zámcích, hřbitovech, lomech a dalších místech, kde zaručeně potkáte nějakou tu mytickou či pohádkovou postavu, ne-li rovnou přízrak.

Přeji vám příjemné a zábavné čtení.

Ing. Ladislav Moravec
generální ředitel

Magazín HOT, číslo 3/2020. **Vydává:** Pražská teplárenská a.s., Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7. **Výroba:** Boomerang Communication s.r.o. Zaregistrováno MK ČR pod zn. E12558. **Šéfredaktorka:** Bára Dudková **Foto:** Luboš Wiśniewski, databáze společnosti Pražská teplárenská, Shutterstock. Časopis je distribuován zdarma. **Redakční rada (PT):** Ing. Tomáš Sluka, Ph.D., Ing. Bc. Pavel Mařar, Ing. Milan Trojan, Mgr. Marek Pšeničný, PhDr. Helena Dybová, Ph.D., Mgr. Vlasta Burešová, Mgr. Kristýna Mojdlová. Datum vydání: 16. 10. 2020. Tiskové chyby vyhrazeny. **Web:** www.ptas.cz **Facebook:** www.facebook.com/prazskateplarenska **e-mail:** ptas@ptas.cz

HOT NEWS

Na Pankráci jsme zvládli složitou akci a z plakátu se usmívá Míša.

str. 4–5

HOT TEMA

Teplárenská soustava je jako systém tepen v lidském těle.

str. 6–8

HOT PROJEKTY

Představujeme administrativní budovu AFI City 1 a studentskou rezidenci The Fizz.

str. 9

HOT HOVOR

Leoš Válka, zakladatel DOXu, říká: „Naší ambicí je dělat výstavy, které vás donutí navázat užší vztah s dílem a přemýšlet. Dobré umění vám vyrazí dech.“

str. 10–13

HOT ART

Tomášova Andělská křídla si můžete „obléci“ a vyfotit se s nimi.

str. 14–15

HOT TRAVEL

Kdo se bojí, nesmí do lesa. A kdo se bojí rád, ať vezme celou rodinu na výlet po českých strašidelných místech.

str. 16–17

HOT STAVKY

Musíme se pochlubit: letní odstávky dopadly dle plánu!

str. 18

TAK TO JSME NEČEKALI!

Kopnout do země, kam se potrubí pokládalo před téměř 60 lety, mnohdy přináší nečekaná překvapení. Nejinak tomu bylo i na Pankráci, kde se Pražská teplárenská rozhodla pro obnovu páteřních napáječů. Ve výkopech se objevilo něco jiného, než bylo zaznamenáno v dostupných systémech.

Při přípravě projektu jsme jako vždy vycházeli ze záznamů v geografickém informačním systému. Očekávali jsme krytí na úrovni pět až sedm metrů, což se potvrdilo. „Překvapením však pro nás bylo, že kromě jednoho kompenzačního prvku se na trase objevil ještě druhý kompenzátor. Navíc i ten očekávaný prvek vypadal úplně jinak, než bylo v nákrese. Napáječ je umístěn ve velkém svahu, a proto stavba vytvářela jakési stupně. Vzhledově to připomínalo vykopávky v Egyptě,“ popisuje vedoucí odboru investic a údržby Milan Trojan.

Trvalo několik dní, než tým projektantů provedl pevnostní výpočet, jak se potrubí zachová při tepelných změnách, aby mohl říct, jestli je nově objevený kompenzátor nezbytné obnovit. Výpočty naštěstí ukázaly, že jeho obnova není pro fungování systému potřebná.

Jenže pak se zjistilo, že přibližně 60 metrů trasy tvořily prvky, které se v minulosti pro výstavbu těchto typů kanálů zpravidla nepoužívaly. Tato zjištění začala ohrožovat realizaci stavby a v polovině července už bylo jasné, že bychom nestíhali plánovaný termín

dokončení díla pro přepojení z provizorního vedení, takže bylo nutné začít hledat náhradní řešení.

TEPLÁ VODA A TEPLO BUDE PROUDIT DÁL

„Projektanti přemýšleli, jak udělat šedesátimetrovou trasu netypického kanálu. Souběžně jsme vymýšleli technologii, jak zajistit, aby stavba proběhla v září, případně v říjnu, abychom po zahájení topné sezóny nemuseli odstavovat topení,“ popisuje hledání řešení Milan Trojan.

Návrh na osazení armatur DN 500 do jedné ze šachet a instalace provizorního vedení pro větev směrem k vazební věznici Pankrác byl jediným řešením. „To nám umožnilo provést finální instalaci do konce října, takže nikoho nemezíme ani v dodávkách teplé vody, ani tepla,“ doplňuje Milan Trojan. Toto provizorní řešení opět využijeme v příštím roce v ulici Na Křivíně, kde bude rovněž docházet k obnově potrubí DN 500 – poslední etapy obnovy sítě ze šedesátých let v této lokalitě.

ČEKÁNÍ NA SNÍH

S obdobnými překvapeními se setkávají pracovníci Pražské teplárenské stále ještě poměrně často. Chyba nastala v uplynulých desetiletích, kdy se vytvářely geografický a další informační systémy a pracovníci pořádně nevěděli, jaké prvky v zemi vlastně jsou. V té době ještě neexistovaly digitalizované mapy, ale jen papírové nákresy, které se ukládaly v kancelářích, a se změnou pracovníků občas nedošlo k jejich předání.

Dnes se zdá úsměvné, že kdysi se tvořily mapy tak, že pracovníci počkali, až lokalita zapadne sněhem, a sledovali, v jakých úsecích bude teplem z podzemí sních odtávat.

PŘÍŠTÍ GENERACE STRACH MÍT NEMUSÍ

Současný zákon už ukládá povinnost mít infrastrukturu dokumentovanou. „Systém je při každém kopnutí do země neustále geodeticky aktualizován. Místo je přesně zaměřeno a vyfoceno, takže budoucí generace budou přesně vědět, co se kde nachází,“ popisuje modernizaci systému Milan Trojan. Takto důkladně je již popsána zhruba polovina sítě. Jedná se zejména o lokality, které se do systému napojily po roce 1995, jako je Jižní Město, Hloubětín, Černý Most nebo Horní Počernice. ■

TECHNIČKA KAŽDÝM COULEM

Michaelu Markovičovou znáte z našich nových plakátů. Celý život tíhne k technickým oborům. Vyzkoušela si i obchod, ale kabely, potrubí a technické výkresy jí prostě chyběly. V Pražské teplárenské dostala příležitost se realizovat. A to i když už je maminkou.

Vystudovala střední průmyslovou školu a pak se přihlásila na Vysoké učení technické v Brně, obor energetika. Kde se v ní zájem o technické obory vzal? „Rodiče mají specializovanou firmu, takže jsem v tom vyrůstala,“ říká. Na vysoké škole byla v ročníku jedinou dívkou a zažila tu rozdílný přístup pedagogů. „Ti starší mě hodně podporovali a dodávali mi odvahy, že na studium mám. Mladší mi klidně řekli, že holka nemá na technice co dělat,“ vzpomíná.

NA POHOVORU ZAUJALA

Po promoci se hned nadšeně vrhla do praxe – začala v Brně navrhovat tepelné stroje. „S touto prací ale bylo spojeno hodně cestování, zároveň už jsem chtěla začít žít trochu samostatně,“ vysvětluje, proč se rozhodla hledat uplatnění v hlavním městě. Svůj životopis zaslala do Pražské teplárenské, kde nejprve absolvovala trainee program. A protože jsme v ní viděli perspektivu, ozvali jsme se jí, když jsme poptávali pracovníka do úseku péče o zákazníky. „Tato pozice mi dala strašně moc. Poznala jsem díky ní, jak Pražská teplárenská funguje, zlepšila jsem se v komunikaci a naučila se řadě obchodních dovedností,“ popisuje. Ačkoli tu byla spokojená, potrubí a ventily jí prostě chyběly. Proto když zjistila, že se uvolnilo místo manažera akvizice, dohodla se na přestupu.

SPOJENÍ OBCHODU A TECHNIKY

„Mým úkolem je zajišťovat napojování nových objektů na centrální zásobování teplem. To znamená, že jednám s investorem o tom, aby se napojil na infrastrukturu Pražské teplárenské, a pak plánuji samotné připojení,“ vypráví Michaela. Kromě práce v kanceláři si tak užije i výjezdy na stavbu, které ji baví.

I když i při těchto jednáních bývá většinou jedinou ženou, za handicap to rozhodně nepovažuje. Muži velmi rychle poznají, že je odbornicí na svém místě. „Výhodou bývá, že se za mé přítomnosti muži na jednáních méně rozčilují a bývají více vstřícní,“ říká s úsměvem.

PRACOVNÍ MANŽELSTVÍ

Pražská teplárenská ovlivnila nejen Míšin pracovní, ale i soukromý život. Právě zde totiž poznala svého manžela, který byl jejím blízkým spolupracovníkem. „Práci si ale domů nenosíme, na tom jsme se dohodli hned na začátku. Nedělalo by to ve vztahu dobrotu,“ přiznává.

V současnosti je Michaela na rodičovské dovolené s roční Natálkou, ale ráda by se v lednu vrátila na částečný úvazek. „Pražská teplárenská je k rodičům vstřícná. Považuje se tu za přirozené, že žena chce skloubit práci i rodinu,“ říká nadšeně. ■

TECHNIK SE NEZAPŘE ANI DOMA

Chce-li si Michaela udělat něčím radost, nevyrazí do obchodu s módou nebo kosmetikou, ale do hobby marketu. Také se doma raději ujímá mužských prací, jako je sekání zahrady nebo práce s vrtačkou. Tady však někdy naráží na odpor manžela, který se jich nechce vzdát. Relaxuje při dlouhých procházkách s dcerou a rotvajlerem.

SPOLUVYTVÁŘÍME FUNGUJÍCÍ MĚSTO

Od října cílí na smysly obyvatel Prahy ojedinělá marketingová kampaň. Jejím záměrem je Pražany upozornit, že díky tepnám Pražské teplotenské soustavy má město teplo a může volně dýchat. Setkávat se s ní budete celý následující rok.

Nyní většina Pražanů ani netuší, díky komu mají doma teplo. Prostě na podzim jen otevrou ventil radiátoru a o víc se nestarají. „Reklamní kampaň jim chceme sdělit, že Pražská teplotenská soustava, o jejíž servis se staráme, tvoří důležitou součást pražské infrastruktury a uživatelé by k ní měli mít nějaký vztah,“ popisuje jeden ze záměrů kampaň Marek Pšeničný, který ji měl na starosti. Zároveň dodává, že je to také jedna z příležitostí, jak oslovit koncové uživatele služeb Pražské teplotenské. Společnost se s nimi totiž do přímého kontaktu povětšinou nedostane, protože obchodní vztah udržuje s jejich zástupci, tedy bytovými družstvy nebo společenstvími vlastníků jednotek.

LEPŠÍ VZDUCH PRO PRAHU

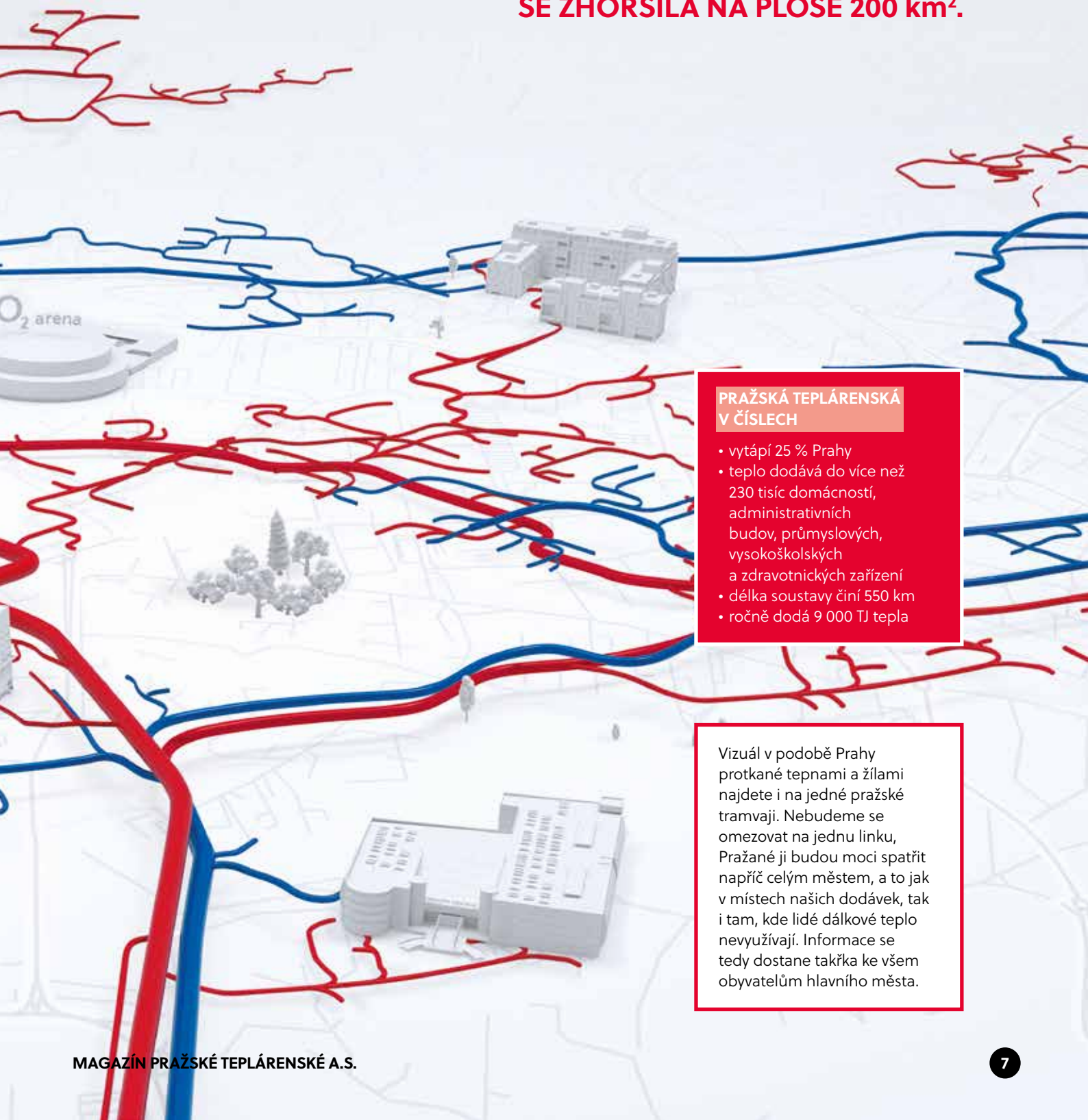
Novou kampaň jsme postavili na našem hlavním benefitu – díky tomu, že Pražané používají teplo z naší soustavy, která leží pod městem, je vzduch v Praze čistější. „Vycházíme přitom z hypotézy, že kdyby naše soustava neexistovala a každý dům by měl lokální topeniště, které by nízkým komínem

vypouštělo do okolí zplodiny, zhoršila by se čistota ovzduší v celé Praze,“ popisuje Marek Pšeničný.

Opřít jsme se mohli o studii z pera nezávislé společnosti ATEM, která se zabývá hodnocením životního prostředí pro pražský magistrát a další instituce. „Rozhodli jsme se, že si necháme zpracovat studii a vytvoříme model, jak by situace vypadala, kdyby naše teplotenská soustava v Praze vůbec neexistovala a Pražané topili lokálně. Výsledek byl jednoznačný – kvalita ovzduší by se zhoršila na ploše dvou set kilometrů čtverečních, což je pro ilustraci rozloha celé Ostravy,“ konstatuje Marek Pšeničný. →

KDYBY PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ SOUSTAVA NEEXISTOVALA A PRAŽANÉ TOPILI LOKÁLNĚ, KVALITA OVZDUŠÍ BY SE ZHORŠILA NA PLOŠE 200 km².

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ V ČÍSLECH

- vytápí 25 % Prahy
- teplo dodává do více než 230 tisíc domácností, administrativních budov, průmyslových, vysokoškolských a zdravotnických zařízení
- délka soustavy činí 550 km
- ročně dodá 9 000 TJ tepla

Vizuál v podobě Prahy protkané tepnami a žilami najdete i na jedné pražské tramvaji. Nebudeme se omezovat na jednu linku, Pražané ji budou moci spatřit napříč celým městem, a to jak v místech našich dodávek, tak i tam, kde lidé dálkové teplo nevyužívají. Informace se tedy dostane takřka ke všem obyvatelům hlavního města.

NEBOJÍME SE HLEDAT NOVÉ CESTY

Ekologie je moderní téma, na které lidé nyní hodně slyší. My k němu máme co říct, protože se dlouhodobě snažíme být pro Pražany dobrým sousedem. Proto v reklamě opouštíme komunikaci samotného produktu a soustředíme se na kampaň imageovou. „Přecházíme tedy od symbolu kočky na topení, která se dlouhou dobu držela ve vizuálech mnoha teplárenských společností, a prodáváného tepla jako komodity k tradičnímu partnerství, čistému ovzduší a nově připojeným významným budovám v hlavním městě,“ popisuje změnu strategie Marek Pšeničný. Mezi ostatními teplárnami jsme se v tomto stylu kampaně stali průkopníkem. „Jsme v oboru tím největším, a proto musíme být vizionářem a nebojíme se hledat nové cesty,“ zdůrazňuje Marek Pšeničný.

POD PRAHOU PULSUJÍ NAŠE TEPNY

Kreativního zpracování se ujala mladá agentura LuckyU, která vytvořila návrh nového webu, vizuál pro on-line i tištěná média, a dokonce i pro design tramvaje, která se stala dominantním prvkem celé kampaně.

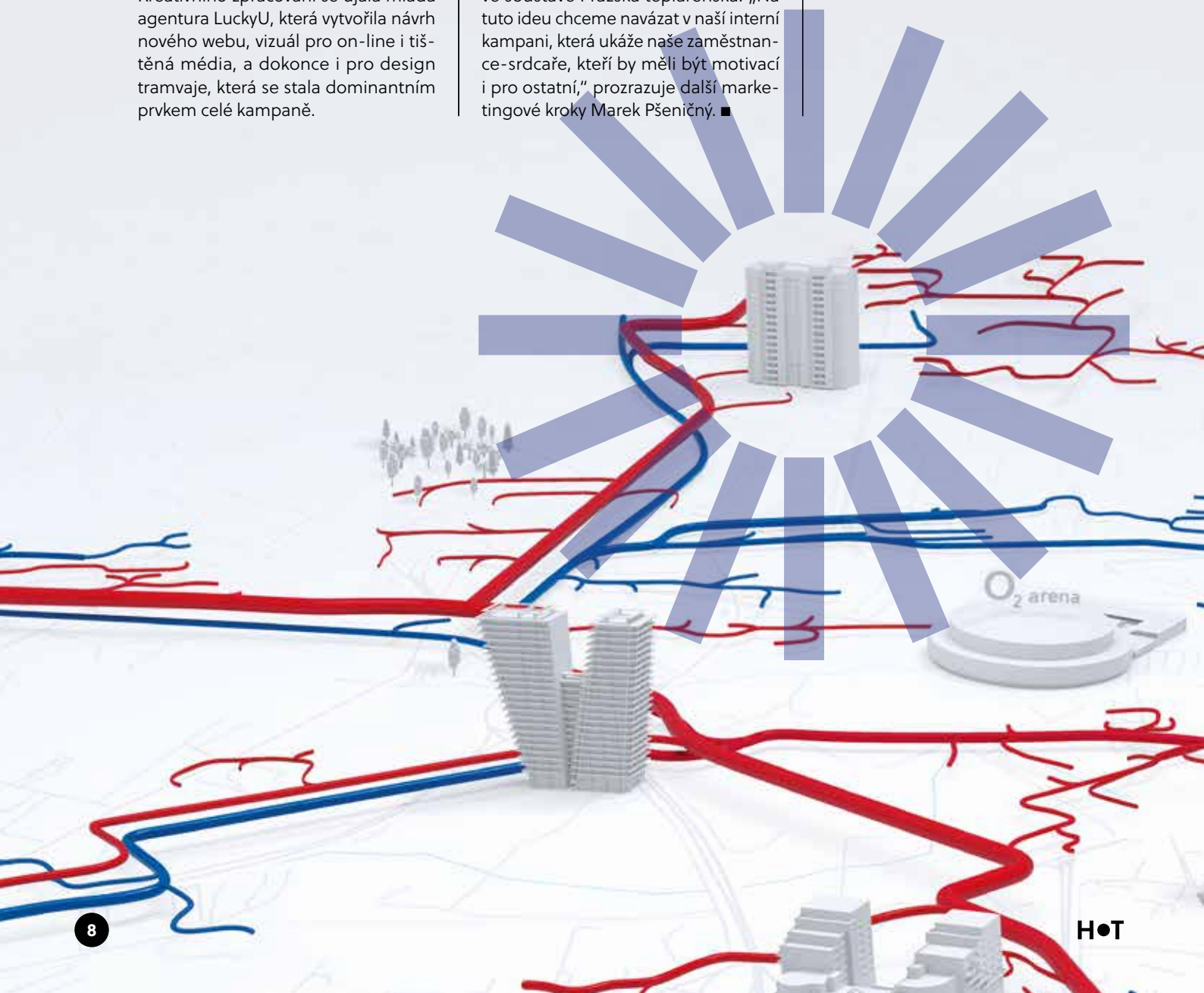
V centru kampaně stojí nový web www.praha-cista.cz zaměřený na téma ekologičnosti vytápění v Praze. Na něm přehledně vysvětlujeme, proč je dálkové teplo pro Prahu tak důležité a proč by bylo dobré ho dále využívat a podporovat. Zájemci tu také najdou celou studii společnosti ATEM. „Ve všech datech jsme tedy směřem k veřejnosti zcela transparentní,“ upozorňuje Marek Pšeničný.

Na vizuálu naši teplárenskou soustavu připodobňujeme k tepnám. „Antropomorfizujeme ji, abychom ji přiblížili vnímání běžných lidí. Tepny jsou důležitou součástí lidského těla a i naše teplárenská soustava je pro Prahu důležitá, protože rozvádí teplo do bytů, škol, továren či zdravotnických zařízení,“ vysvětluje hlavní použitý symbol Marek Pšeničný. Vizuál může tak trochu připomínat obrázek uzavřené oběhové soustavy v anatomickém atlase.

Srdce představuje v této oběhové soustavě Pražská teplárenská. „Na tuto ideu chceme navázat v naší interní kampani, která ukáže naše zaměstnance-srdce, kteří by měli být motivací i pro ostatní,“ prozrazuje další marketingové kroky Marek Pšeničný. ■

”

**NAŠE
TEPLÁRENSKÁ
SOUSTAVA JE PRO
PRAHU STEJNĚ
DŮLEŽITÁ JAKO
TEPNY PRO LIDSKÉ
TĚLO.**

NOVÉ PŘÍRŮSTKY DO TEPLÁRENSKÉ SOUSTAVY

Seznamte se se dvěma novými budovami, které se právě připojily k naší ekologické soustavě.

Administrativní budova AFI City 1
Developer: AFI Europe
Instalovaný výkon: 1 300 kW
Pronajímatelná plocha: 17 000 m²

Kancelářská budova AFI City 1 je vstupní branou do projektu AFI City na 15hektarovém brownfieldu v Praze 9, přímo u stanice metra Kolbenova. Rozsáhlá revitalizace území počítá s celkem 110 000 m² kancelářských, obchodních a ubytovacích ploch a 40 000 m² bytových ploch. „Součástí takto rozsáhlého projektu je vybudování nových inženýrských sítí, kdy se nám opět potvrdila dobrá spolupráce se společností Pražská teplárenská,“ říká projektová koordinátorka AFI Europe Renata Součková. Developer myslel i na veřejný prostor, který mimo jiné reprezentují rozsáhlý park o rozloze 7 500 m² s množstvím zeleně a upravenými chodníky, cyklostezka a prostory k posezení.

AFI City 1 cílí od počátku výstavby na zelený certifikát BREEAM Excellent. Vizuální stránka vznikla na základě konceptu architektonického studia CMC architects. Jedinečný vzhled fasády zajišťují prosklené plochy v kombinaci s netypickou mřížkou v elegantně bílém provedení s perleťovým leskem.

Studentská rezidence THE FIZZ Prague
Developer: Karlín Group
Instalovaný výkon: 600 kW
(+ zhruba stejný výkon má provozovatel z tepelných čerpadel)
Počet pokojů: 539

Stavba vznikla u křižovatky ulic Na Zátorách a Partyzánská, poblíž vlakového nádraží a stanice metra Nádraží Holešovice. Studentská rezidence THE FIZZ Prague se liší od klasických kolejí nebo ubytoven. U vlastních studentských apartmánů je kladen důraz na soukromí a jejich vybavení bylo vyrobeno na míru. V objektu bude k dispozici rovněž řada prostor, kde se studenti mohou vzájemně potkávat, jako je party místnost, rozlehlá terasa se skybarem či místo na letní grilování. Studentům budou v budově sloužit také studovny, dva malé kinosály, jeden velký multifunkční sál a velká kuchyně s vybavením pro případné společné vaření. K dispozici je také podzemní parkoviště pro 71 vozů. ■

→
„Dřevěný zepelín byl můj nápad,“ říká Leoš Válka. „Přemýšlel jsem o nějakém typu architektonické intervence, která by přinesla kontrast do přísné architektury architekta Ivana Kroupy, který je autorem řešení DOXu a vychází z určitého minimalismu a přísnosti materiálů. Něco, co bude relativně absurdní, přehnané, z jiného světa, něco, co se vznáší v prostoru. Ukázalo se, že to byl docela dobrý nápad. Na Gulliverovi se významně podílel architekt Martin Rajniš, který se rozhodl odejít od moderních klasických staveb a začal se zabývat alternativními materiály, především dřevem.“

Leoš Válka **BEZ POČÍTAČE ŘÍDÍ SVŮJ ŽIVOT I DOX**

Pražská teplárenská dodává teplo do mnoha zajímavých budov a institucí. Je mezi nimi i holešovický DOX, za kterým stojí Leoš Válka. Přijměme jeho pozvání a nahlédněme za dveře největšího českého soukromého centra současného umění. Ano, to na jeho střeše „parkuje“ vzducholoď.

Kdy vás napadlo založit galerii současného umění?

To už si přesně nepamatuji, snad v roce 2002, ale bylo to v době, kdy jsem hledal vhodný objekt pro stylové rezidenční bydlení industriálního typu. Klasické tovární lofty, jak je známe z Anglie a Ameriky. Když jsem podobnou továrničku v Holešovicích objevil a navštívil ji, právě svítilo slunce skrz kovová industriální okna. Pohled to byl nádherný, romantický a já pochopil, že se vlastně dívám do galerijního prostoru. Předělat to na loftové byty a byznys by tedy byl hřích!

Proč jste se rozhodl založit zrovna galerii?

Měl jsem pocit, že takový alternativní prostor či alternativní galerie tady chybí. Prostor, který by nabízel malé, střední i velké výstavy. Věděl jsem, že takový projekt je dostatečně šílený z ekonomického hlediska a že v ideálním případě nula od nuly pojde. Říkal jsem si, že takových idealistů, kteří by dali přednost podobnému programu před významným ziskem, je málo. A že já budu ten, který toho bude schopen.

Jak vybíráte témata a autory výstav?

Vybíráme je na základě skupinového rozhodnutí minimálně tří lidí – hlavního kurátora, programové ředitelky a mého, případně ještě externího konzultanta. Nikdy to není rozhodnutí jednoho člověka nebo moje. Od začátku klademe hlavní důraz na to, aby témata měla souvislost s naší současností, prezentujeme díla, která se nějakým způsobem vyjadřují k dnešnímu světu, a to jak směrem do výtvarné scény a oblasti umění vůbec, tak do všech oblastí civilního života.

Můžete dát nějaký příklad?

Naším cílem je vytvořit příležitost pro zkušenost diváka, kterou nemůže udělat v žádném jiném kontextu. To je hlavní cíl DOXu. Například jsme tu měli velmi důležitou mezinárodní výstavu Skvělý nový svět, která se zabývala rozdílem mezi dystopickou vizí George Orwella či Raye Bradburyho a dnešní situací. Zda se naplnily ty

nejhorší představy, nebo jestli je skutečnost ještě horší. Nebo jsme připravili výstavu Postižení normalitou, která se zabývala světem handicapovaných lidí. Jaká je skutečnost? Vnímaná je ta, že patří do naší společnosti, ale v praxi panuje určitá stigmatizace, která nepřetržitě probíhá na všech úrovních. Snažili jsme se na tu realitu podívat z pohledu tělesně a mentálně handicapovaných. My, normální, jsme postiženi perspektivou, která za normální považuje to, že nejsme handicapovaní. Ale spousta handicapovaných lidí například tvrdí, že jejich handicap je něco, co jim rozšířilo obzory, a dokážou nyní ocenit určité stránky života, které pro ně dříve neexistovaly. Berou to jako pozitivní přínos. Samozřejmě ne všichni, ale velmi často.

Co plánujete na poslední čtvrtletí tohoto roku?

Chceme otevřít velkou výstavu Vanitas, jejímž kurátorem je Otto M. Urban. Bude na téma, které se táhne už od renesance – univerzálnost pohledu na pomíjivost života a nevyhnutelnost smrti. Chystáme autorskou výstavu malíře a hudebníka Siegfrieda Herze, což je v českém prostředí fenomén. Je to člověk žijící a tvořící v izolaci. Nevyšel už více než patnáct let ze svého bytu, ale to, co dělá, má úžasnou hloubku a citlivost. Tato výstava by měla být začátkem naší další linie – jednou ročně se budeme snažit veřejnost seznámit s člověkem, který je v podstatě neviditelný a neznámý, a přitom má nespornou kvalitu. A otevřeme rovněž výstavu věnovanou dětské literatuře a ilustraci.

Zaměstnanci pražských kanceláří si nechávají dovážet obědy z DOXu tak daleko, kam až jsou kurýři ochotni je dovézt. Kdo za touto restaurací stojí?

Bistro DOX+ je umístěno v našem posledním přírůstku souboru budov. DOX+ je administrativní budova s velkou přístavbou, rekonstruovaná z klasického socialistického domu. Ve dvoře máme středně veliký koncertní a divadelní sál DOX+, který je přímo napojen na budovu. Ve druhém patře je

Leoš Válka *1953

V roce 1981 emigroval jako výškový pracovník přes Rakousko do Austrálie, kde ho nejprve zaskočil nízký počet výškových budov, nicméně přesně podle svého plánu u protinožců založil firmu specializující se na výškové práce s využitím horolezecké techniky. Po návratu do Prahy v roce 1996 podnikal ve stavebnictví. V roce 2008 otevřel v pražských Holešovicích Centrum současného umění DOX, ve kterém je dodnes ředitelem a šéfem představenstva. V roce 2011 převzal Cenu Ministerstva kultury ČR za dlouhodobý přínos a zásluhy v oblasti výtvarného umění, od roku 2017 je nositelem titulu Mecenáš české kultury.

kavárna a bistro, které provozuje spřátelená firma NO BOX Catering, ta také dělá rozvozy a poskytuje servis pro různé eventy. Velmi to prožívají, hledí na kvalitu a rozmanitost, aby bylo v nabídce vždy jídlo pro vegetariány a současně nějaká specialita. A vaří skvělé polévky. Funguje to velmi dobře a je to také další z důvodů, proč k nám dorazit. Protože je velice pravděpodobné, že se návštěvníci bistra jednou „překulí“ i do našeho kulturního programu.

Říká se o vás, že jste perfekcionista. Prý často při instalaci výstavy pobíháte po galerii s laserovým metrem...

S laserovým metrem pobíhá po galerii každý, kdo instaluje výstavy. I když jsem zjistil, že existují renomované galerie, které ještě nikdy neviděly laser a pobíhají tam lidé s olovnicí a vodováhou, což je opravdu středověk. Ano, pobíhám s laserem, ale ne proto, že bych si nemohl pomoci, ale protože rozhodnutí o některých věcech se musí udělat okamžitě. A jestli jsem perfekcionista? To slovo se používá jako klišé, jako označení někoho, kdo má bílé rukavice a zkoumá prach. Tak to ani náhodou.

VŠICHNI MILUJÍ VZDUCHOLODĚ. NEZNÁM JEDINÉHO ČLOVĚKA, KTERÝ BY JE NEMĚL RÁD.

Řídíte největší soukromou galerii současného umění v republice a nemáte počítač. Kde shromažďujete informace a všechno, co potřebujete nejen k práci, ale i k životu?

Tahle otázka je zajímavá tím, že automaticky předpokládá, že bez počítače není život na Zemi možný. Dnes ve světě chytrých telefonů to ale zvládnete i bez něj. Na to, aby člověk mohl komunikovat se světem, opravdu stačí telefon. I někteří významní šéfové nadnárodních firem fungují jen s notesem. Představa, že musíte být ověšen digitální technologií, se ukazuje jako omezující. Navíc se na ní vytváří závislost, ale to už je úplně jiná kapitola. To u mne

→ „Gulliver je objekt, do něhož lze vstupovat a vejde se tam až 80 lidí. Je nakloněný, takže umožnil vytvořit kaskádu na sezení po 43 centimetrech jako v divadle. Sedí se v řadách, lidé přes sebe vidí a interiér splňuje parametry malého auditoria,“ říká ředitel Centra DOX s tím, že záměrem bylo mít zde literární programy. „Literaturu se snažíme propojit s výtvarným uměním, architekturou, hudbou či divadlem. Vzducholoď má symbolický význam. Představuje svět, do kterého lze fyzicky vkročit, svět, jenž je transparentní a napojený na svět vnější.“

nehrozí a jsem šťastný, že se můžu této zredukované verze držet zuby nehty, jak to jen jde.

Diář máte?

Mám a používám ho posledních osmatřicet let. Je to ikonický Filofax, klasický kožený a nesmrtelný, a bez něho se neobejdu. Právě tak jako má někdo návyk na telefon či počítač, já mám návyk na Filofax. Když necítím, že mi trhá kapsu či vestu, vím, že je něco špatně, a začnu panikařit.

Kolik máte vest?

Vest mám asi deset, od opravdu sbírkových od dvou tří slavných japonských designérů, jejichž cena je nesmírná právě tak jako jejich podivnost, takže se je už neodvažuji nosit, až po ty běžné. Mám vesty světlé a tmavé, abych je mohl kombinovat ke košilím, ať už v kontrastu nebo aby oblečení splývalo.

Vesta je vesmír, který má spoustu jemností. Vesta by neměla vypadat, jako když jste rybář nebo lovec, kterým ty kapsy úplně „vyskakují“. Ideálně by měla být co nejcivilnější.

Která vesta je tedy ideální?

Vesta pro mne by měla být tak velká, aby se do ní vešly knížky, Filofax a dalších asi dvacet věcí, jako například Leatherman, tedy pomůcka, co v sobě obsahuje pilník, šroubovák a další nářadí. Také při sobě nosím baterku a malý svinovací metr. Každou chvíli něco totiž měřím a nikdo kolem většinou nemá po ruce metr, tužku, propisovačku, volné papíry či kus provázku. Tyhle všechny věci mám. Baterky mám dokonce dvě, což už je trochu úchylka. Malou silnou baterkou dosvítím daleko, mám ale i baterčičku, kterou lze přicvaknout na čelo, abych mohl pracovat oběma rukama. Tu potřebuji

tak obden. Když si chci číst a jsem třeba v temném koutě restaurace, tak tam, kde je to přípustné, si ji přicvaknu a čtu si. Knížku mám u sebe vždy. Kdyby někdy selhal výtah a byl bych v něm uvězněný čtyři hodiny, mám alespoň co číst...

Máte rád teplo, nebo dáváte přednost chladu?

Mám raději teplo.

Dobré umění prý zmrazí...

To je metafora. A je to stejně pitomé, jako že vás zahřeje. V DOXu nechceme nikoho pohlédit po duši nebo potěšit. Naší ambicí je dělat výstavy, které vás donutí navázat užší vztah s dílem, zabývat se jím a přemýšlet. Dobré umění vám spíše vyrazí dech.

Co byste si přál pro svoji galerii do budoucna?

Hlavně bych si přál vybalancované financování. Po stamilionových investicích a nepřetržitém existenčním boji udržet se nad vodou dělá příspěvek ministerstva kultury maximálně 3 % našeho rozpočtu. Přístup pražského magistrátu je daleko rozumnější a jejich příspěvek už pro nás hraje zásadní roli. DOX není přínosem jen pro hlavní město, ale pro celou republiku. Zaměstnáváme desítky lidí, máme spousty dodavatelů, odvádíme daně a do veřejného rozpočtu odvádíme několiknásobně více, než kolik dostáváme na grantech a dotacích. Tuto částku máme auditovanou firmou KPMG: přinášíme minimálně 22 milionů korun ročně. My vlastně podporujeme tenhle stát, což je vrchol absurdity.

Naštěstí máme několik osvědčených partnerů a sponzorů, kteří nás dlouhodobě podporují. Těch firem je víc, ale není jich mnoho. Vážíme si partnerů,

kteří dokážou zhodnotit náš přínos i přínos, jenž můžeme mít my pro ně. Partnerů s korporátní zodpovědností, kteří chápou přesah z občanského života do kulturního, i když to nemusí souviset s jejich byznysem. ■

CENTRUM SOUČASNÉHO UMĚNÍ DOX

Sídlí v bývalé továrně v pražských Holešovicích, která se stala příkladem současné špičkové architektury. Najdete v něm výstavní prostory, Vzducholoď Gulliver, multifunkční sál DOX+, design shop, knihkupectví a Archiv výtvarného umění. Nabízí program napříč žánry a hlavně důkaz, že věci lze dělat jinak.

PRAHA JE ZASE O NĚČO BAREVNĚJŠÍ

Padající listí, andělská křídla nebo zamilovaný jelen s laní. To je jen několik motivů, které si vybral umělec Tomáš Jelínek, aby v rámci projektu Praha v barvách proměnil poničené fasády výměníků v umělecká díla.

Projekt Praha v barvách se začal rodit už v roce 2013, kdy jsme zmapovali více než stovku výměníkových stanic, abychom zjistili, které by byly vhodné pro revitalizaci. Nakonec jich bylo vybráno 25 a později přibýly další. Hlavními kritérii byly technický stav objektu, charakter a atraktivita lokality.

Nejprve bylo ve hře i umístění billboardů na fasádu, nakonec ale bylo

rozhodnuto, že stanice zkrášlí graffiti od mladých umělců. V té době již v Praze několik podobných projektů ve stylu street art proběhlo, takže bylo kde čerpat inspiraci.

Pilotní projekt jsme spustili v roce 2014. „Za cíl jsme si dali esteticky změnit fasádu budov tak, aby se zamezilo jejich zneužívání sprejery. Zároveň jsme usilovali o to, aby nové fasády objektů výměníkových stanic přispěly

TOMÁŠ JELÍNEK: ANDĚLSKÁ KŘÍDLA ZAUJALA

„Náměty pro předávací stanice jsem vybíral tak, aby evokovaly vodu, přírodu nebo byly interaktivní. V ulici Glowackého jsem třeba vytvořil andělská křídla, do nichž se můžete ‚obléci‘ a vyfotit se s nimi,“ říká a dodává, že právě tato malba je podle ohlasů veřejnosti nejúspěšnější.

Metodu zvolil kombinovanou – velké plochy natíral klasicky válečkem nebo na ně použil stříkáci pistoli, na obrázek pak využil spreje. „Dnes už se celé plochy nesprejují. Zabrало by to spoustu času a navíc jsou spreje hodně drahé, takže by to celou akci prodražilo,“ vysvětluje. Přeměnit nevzhledný domeček na umělecké dílo mu trvá přibližně čtyři dny – dva dny zabere příprava a tvorba šablony, další dva samotné malování.

Tomáš Jelínek je rád, že se street art do měst konečně dostává i v České republice. „Jezdím často do Drážďan a tam je tento typ umění přirozenou součástí měst. Pomalovány jsou tu celé stěny domů. V Česku si zatím raději majitel nechá na dům umístit plachtu s reklamou,“ konstatuje.

ke zlepšení prostředí v rámci dané lokality a staly se vhodnou součástí revitalizovaných bytových objektů v jejich blízkosti,“ vyjmenovává cíle Pavel Maďar, vedoucí odboru prodeje tepla.

NA VÝBĚR UMĚLCŮ MŮŽEME BÝT PYŠNÍ

Výběr umělců i návrhy motivů jsme v této počáteční fázi projektu koordinovali s místními radnicemi, protože místní

←
Vršovice
ulice Bažkířská

→
Bohnice
ulice Lešenská

lidé znají nejlépe situaci v dané lokalitě a dokážou nejlépe posoudit, co se kam hodí a co by mohlo fungovat. Hned volba prvního umělce byla trefou do černého. Přeměnu stanice v Praze 11 realizoval Pasta Oner, dnes velmi uznávaný výtvarník, který kdysi začínal v ilegalitě na ulici. Postupně se k našemu projektu připojila Lucie Cíglarová, která má blízké vazby na komunitu umělců a pomáhala nám zastřešovat jednotlivé realizace včetně doprovodných workshopů v místě konání.

V roce 2018 došlo k jisté změně zadávání maleb. „Zatímco dříve byly jednotlivě zadávány umělcům napřímo, nově na jejich tvorbu probíhá soutěž. Vítěz nyní realizuje ucelený balíček revitalizací,“ vysvětluje Pavel Maďar z Pražské teplárenské a dodává, že z důvodu bezpečnosti práce při realizaci motivů nebylo možné do projektu více zapojit školy. Původním záměrem totiž bylo, aby tvůrce návrhu jej také vždy sám maloval.

↓
Bohnice
ulice Svídnická

INSPIRACE OKOLÍM

K aktuálnímu datu pražské čtvrti zdobí čtyřicet umělecky ztvárněných graffiti. Námětů se za šest let trvání projektu objevilo už hodně a vždy existovala snaha, aby barevně a kompozičně zapadaly do prostředí a okolí výměníkové stanice nebo odrážely názvy ulic (například jako ul. Jabloňová, Ostružinová na Zahradním Městě) nebo budov v okolí (dětské motivy poblíž školského zařízení).

Letošní přeměny předávacích stanic v Bohnicích a Vršovicích se ujal Tomáš Jelínek z Ústecka, který má za sebou už třeba malbu mostu v Děčíně. ■

KDO JE TOMÁŠ JELÍNEK

Vyučil se instalátérem, v současnosti ho ale živí hlavně reklama a dekorace. Svou uměleckou kariéru zahájil jako klasický sprejer a během ní pomaloval nelegálně mnoho zdí a vlaků. Pak se ale stal průkopníkem ve vyjednávání legálních ploch pro street art. Zatím jednou z jeho největších prací byly postavičky na sloupech nového mostu přes Labe v Děčíně.

KDE V ČESKU STRAŠÍ

↖
Hrad Houska stejně jako Trosky stojí na skále, v níž je brána do samotného pekla. Prý tu také straší duchové černého mnicha a zastřeleného velitele švédských vojsk z dob třicetileté války.

Chcete se bát? Dopřejeme vám to. Zavedeme vás na místa, kde straší. Sbalte na výlet celou rodinu a užijte si společné chvíle venku.

Dny se krátí, podzim je o dost tmavší než léto, atmosféra strašidelnější. Začátkem listopadu na Dušičky zapalujeme svíčky na hrobech předků a těch, které jsme ztratili. Zlověstný vítr ze západu k nám navíc zavál Halloween. Vezměte si baterky, kompas a pro jistotu určitě i mobily s fotoaparáty. Vyrazíme na dobrodružný výlet po místech, kde se stávají podivné věci.

↑ hrobka Aničky Degenové

NA HŘBITOVY

Skoro všechny hřbitovy mají svá tajemství. Na **Malostranský hřbitov** v Praze chodí děti prosit k **hrobce Aničky Degenové**, aby jim vyplnila jejich přání. Anička zemřela ve věku tří let po pádu z okna, když se natahovala po své hadrové panence. Říká se, že měla andělskou duši, protože za svého života pomáhala potřebným. A prý nepřestala pomáhat ani po smrti.

Prízrak nešťastné hraběnky Barbary Dlauhovesky von Langendort se zjevuje na hřbitově v **Noutonicích v okrese Praha-západ**. Zemřela zde velmi tragicky, se svým koněm spadla ze skály. Místní vyprávějí hrůzostrašné příběhy, jak se o Dušičkách nemohli ze hřbitova dostat, protože je tam nebožka hraběnka uvěznila.

Balada **Svatební košile** od Karla Jaromíra Erbena nedá spát Východočechům žijícím u hřbitova poblíž zaniklé vesnice **Byšičky**. „Hoj, má panenko, tu jsme již! Nic, má panenko, nevidíš? Ach proboha! Ten kostel snad? To není kostel, to můj hrad! Ten hřbitov – a těch křížů řad? To nejsou kříže, to můj sad.“ Dívka vyklouzla umrlcům jen o vlásek. Kdo ví, jestli se to opravdu nestalo.

Hřbitůvek u **Velhartic** na místě bývalého pohřebiště z časů Velké Moravy vypadá nenápadně. Říká se, že se zde prováděly obřady černé magie a úspěšný rituál oživení mrtvého vojáka

↑ hřbitov Byšičky

↑
rozhledna na Vlčí hoře

↖
Jeskyni Býčí skála na Blanensku jsou připisovány tajemné rituální vraždy. Citliví jedinci zde mohou vnímat jakési chvění a v rozlehlém labyrintu jeskyň je údajně slyšet zpěv, volání, výkřiky a objevují se podivná světla.

←
„Hagene, přistup blíž!“ To když zvoláte potom, co třikrát uhodíte do kovového gongu ve štole, která spojuje Malou a Velkou Ameriku, druhého dne nedožijete. Děsivý přízrak šíleného vojáka v uniformě wehrmachtu tam prý straší dodnes.

zde zanechal něco zlého. Ve štítu kostela se objevuje několik tmavých skvrn připomínajících dívčí tvář. Když se skvrny přemalují, vystoupí znovu.

NA HRADY A ZÁMKY

Řád bojovných mnichů templářů si z křížáckých výprav přivezl obrovské valouny zlata a nechal je zakopat na **Starých Hradech**. Aby to udrželi v tajnosti, zaživa tu pohřbili i najaté kopáče. Když chtěli později poklad vyzvednout, začali kopat a probudili přízraky mrtvých. Na útěku před nimi zahynuli strašlivou smrtí a totéž se prý stane každému, kdo by chtěl na hradě začít kopat.

Na **Buchlově** se producíruje celá řada strašidel: bílá paní, duch hradního pána, který přepočítává zlatáky, a černě oděné postavy. Zřejmě mniši, od kterých si hrabivý šlechtic půjčil. A aby prý nemusel nic vracet, pozval mnichy na hostinu, kde je nechal povraždit. Teď tu straší všichni společně.

To po **Kašperku** se potulují duše vojáků, kteří padli během třicetileté války, po hradních zdech leze bílý Šplhavec, který může mít podobu člověka nebo obrovského pavouka. Čerti tu lákají turisty ke hře v kostky o duši a kostlivci se opijí vínem a pak se perou. Kromě toho se hradem sem tam prožene černý kůň s ohnivou ohlávku, údajně zakletá hříšná duše bývalého majitele hradu. Také si tu na večerní procházku občas vyrazí bezhlavý rytíř v rozžhaveném brnění. Vůbec nejzajímavější je ale duch stařeny s paroží na hlavě, oblečené ve vlčích kožešinách. Říká se jí swiza neboli můra a prý tu straší už od dob předslavanských Keltů.

Na **Zvíkově** žije jen potouchlý rárášek. Turistům vybíjí baterie mobilů, foťáků a kamer. A když se mu to nepovede, pro jistotu kazí fotky a videa, které vycházejí černé nebo úplně rozmazané.

hrad Kašperk →

NA HORY A KOPCE

Až budete chtít zdolat horu **Říp** a pokochat se pohledem po okolí, budete možná překvapeni, že vám tam vypoví službu mobilní telefon. A také střelka kompasu míří každou chvíli jinam. Možná se nám snaží Praotec Čech předat důležitou zprávu. Stejnou anomálii můžete pozorovat na tajemné **Vlčí hoře**. Jistěže za to může železná ruda magnetovec, ale když to svým dětem neprozradíte hned, můžete si užít alespoň chvilku tajemna. ■

LETNÍ ODSTÁVKY JSME ZVLÁDLI DLE PLÁNU

Celá naše distribuční síť je připravena na další topné období. My však nezhálíme a připravujeme se na příští sezónu.

↑ ulice Jílovská

Připravu na letní odstávky zahajujeme vždy s ročním předstihem. „V tuto chvíli už tedy plánujeme akce roku 2021 – obcházíme lokality, sledujeme, kudy vede potrubí a kde vyrostly stromy či nová výstavba,“ popisuje úvodní práce vedoucí odboru investic a údržby Milan Trojan.

V lednu sestavíme návrh plánu letních odstávek a definujeme si přibližně dvě stovky aktivit, k nimž musí během odstávky dojít – od výměny armatury v ceně padesátikoruny až po výměnu potrubí v hodnotě 35 milionů korun. Vše je nutné naplánovat tak, abychom výměny a opravy zvládli v horizontu dvou a půl měsíce odstávky.

NEBÁT SE POJMENOVAT PROBLÉMY

Letos finální přípravné práce ovlivnil koronavirus, přesto se tým ještě stihl sejít a domluvit si základní zásady práce, a to zejména u nejsložitější lokality kolem Teplárny Malešice. „Přestože jsme se nemohli tolik osobně scházet, hodnotil bych letošní rok oproti těm předchozím jako jednodušší. Neproběhlo tolik změn, dodavatel TERMONTA PRAHA se poučil a neopakoval dřívější problémy, takže některé odstávky jsme dokonce dokončili s předstihem,“ hodnotí letošní práce Milan Trojan a dodává, že za úspěchem stojí i dobře nastavená komunikace a otevřené pojmenování problémů. „Tento trend bychom si chtěli udržet i v dalších letech, protože se ukázalo, že to jde, a to i v době celospolečensky náročné.“

↑ ulice Jakutská

ARMÁDA DÁVALA PRACÍM STOPKU

Netradiční situaci jsme zažili snad jen u obnovy napáječe Kbely, kde v přilehlém areálu leteckých oprav probíhaly zkoušky vrtulníků. „Z bezpečnostních důvodů nesmí v tento čas v okruhu tří stovek metrů nikdo pobývat. V daném úseku jsme tedy mohli pracovat, jen pokud se netočily vrtule. Přesto jsme i tuto stavbu stihli dokončit včas,“ dodává Milan Trojan. ■

↓ ulice Střelnická

Prvních deset VYHRÁVÁ!

Vyluštěte tajenku křížovky, hned nám ji zašlete e-mailem a můžete se těšit na výhru. Ti nejrychlejší od nás jako vždy dostanou věcné ceny.

	FRANCOUZSKÝ LÉKAŘ	FR. VYZNAVAČ KALVINISMU		ZKR. AMPÉRZÁVITU	VLASTNÍ LAMAM	NEJVYŠŠÍ KARTA		CHEMICKÝ PRVEK (TE)	INIC. JANŽUROVÉ	ŽITO (ZAST.)		STÁNEK	SYŇŮV SYN	MOTOROVÉ VOZIDLO
ZKR. AMPÉRHOJINY			AVŠAK				OZNAČENÍ KAMIONŮ				ŽABÍ CITOSLOVCE			
TEDY			OPĚT OKRÁŠLIT				ZNAČKA PALETOVÉHO VOZÍKU				CITOSLOVCE ZAVÁHÁNÍ			
JÁ				ARGENT. SÍDLO					SEKAT OSIVO					
1.DÍL TAJENKY				OVŠEM (NÁŘEČNĚ)										
						KYSLIČNÍK HLINATÝ					NÁZEV HLÁSKY S			
	ARM- STRONGOVY INICIÁLY				OCHUTNÁNÍ					ZKR. RUKOPISU KRÁLOVE- DVORSKÉHO			JAVOR	SLOVEN. JEHLA
ANGL. SÍDLO					ŠEDÝ AUSTRAL. PAPOUŠEK							LENOCHOD TRÍPRSTÝ		
					ANGL. ČLEN URČITÝ							MIMOZEMŠTAN		
JUBILEJNÍ				HRDINA TWAINOVA ROMÁNU				2.DÍL TAJENKY						
				3.DÍL TAJENKY				KÓD NOVÉHO ZELANDU						
	ŘADOVÁ ČÍSLOVKA	SPOTŘEBNÍ DAN				INDICKÝ FILM			SPODNÍ STUPĚN STŘEDNÍHO DEVONU					
		RUSKÁ VESMÍRNÁ STANICE				PŘEDLOŽKA			ZAPISOVATI					
HORNINA SLOŽENÁ Z KORUNDY							ZKR. ZÁKLADNÍCH PROSTŘEDKŮ			INIC. HERCE SOBOTY	ČÁST MŠE			
							MEGAPASCAL (ZNAČKA)				JMÉNO PROZAÍKA PAVLA			
UKAZOVACÍ ZÁJMEMO					DOVEDNOST			CHOBOTNATEC					DENÍKY	POLSKÝ AUTOR AFORISMŮ
					OSTRAVSKO KARVINSKÉ DOLY			BANDITA						
JUDŮV SYN			PŘEDLOŽKA			VČELÍ DÍLO						ŘÍM. ČÍSLEMI 550		
			PÍSMO STRAKA									MÍSTNOST PRO KONĚ		
	IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO ORGANIZACE	KOZINA				ZÁMEZÍ VE FOTBALE				SVĚTADÍL				
		TĚLOCVIČNÝ PRVEK				ZKR. ATMOSFÉRY (JEDNOTKY TLAKU)				STANICE TECHNICKÉ KONTROLY				
HOMÉRŮV EPOS (8.STOL. PŘ. N.L.)							PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA				TISÍCOVKA (OBEČ.)			
							EGYPT. BŮH SLUNCE				OSOBNÍ ZÁJMEMO			
PRAOTEC					SLOVEN. ČÍSLOVKA				OBLIČEJ					NÁPOVĚDA: MOLL, ALO, YORK, AI, ÁN, EIFEL, ÉR, PRK, AHAU, KYJE, ANEL, YS, REŽ, ACER, LEC
JEZERO NA NOVÉM ZELANDU					SPORT. UTKÁNÍ				OBEČ U JIČINA					

Podmínky soutěže: Deset věcných cen si rozdělí prvních deset luštitelů, kteří zašlou správné znění tajenky do 31. 10. 2020 na e-mail ptas@ptas.cz s předmětem „tajenka“.

U JEDNOTLIVCE TO ZAČÍNÁ

Díky vám je naše teplo ještě **ekologičtější**

Čím více domácností využívá dálkové teplo,
tím více šetří životní prostředí.

Pražská teplárenská a.s.
Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7

www.ptas.cz

ptas

Harfa Design Residence
CENTRAL GROUP a.s.

